

TIDENARVET

Vad har hänt?

MANDAGEN DEN 12 FEBRUARI UPPHÄVDES ÖSTERRIKES FÖRFATTNING — efter bortfall på veckning från de fascistiska Heimwehr-förbänden under furst Starckenberg, vilka dock ända sedan september regerat Dollfus genom vicekanstler Fey. Därmed upplöstes också staden Wiens självständighet som delstat och dess borgmästare häktades. Det socialdemokratiska partiet förbjöds, dess styrelseledare intogs av polis och militär. Men Österrikes socialdemokrater bjöd väpnat motstånd, och ett inbördeskrig rasade, häftigast i Wien, som krävde tusentals offer av döda och skrämda män, kvinnor och barn. Fascistiska strådköror har börjat arbeta och döma fångar från arbetslädan till arbetsbusing eller hängning. — Allt är ett fasansfullt utslag av tidens våldsinställning. Bottenlöst beklämmande är vissheten att från den segrande fascistregimen är intet annat att vänta än fortsatt våld och brutallitet. Ty dess illa, dess heder och stolthet är krigets vildd, tvång, brutallitet.

FRÉDSSLUET I BYGGNADSKONFLIKTEN var den glädjande nyheten som spreds på kvällen den 14 februari, dagen för ordningsmannens avseende svar på medlingskommissionens förslag. In i det sist föreföll utgången oviss. Medan Grov- och Fabrikens- samt Byggnadssträtareförbundet lämnat jakande svar, hade omröstningen inom Murareförbundet utfallit med majoritet för avslag. Efter intensiva förhandlingar och påtryckning från L. O:s samade representantskap skrev dock slutligen även murarna under. Den sammnanlagda röstsliffran i de tre faktöröndern utgjorde 20,633 ja-röster mot 14,899 nej-röster.

Det av hela samhället efterlängade fredsslutet, som berör omkring 50,000 arbetare, medför att samhällsnyttiga byggen för flera tiotal miljoner kronor omedelbart komma att sättas i gång, vilket måste medföra ett livgivande inflytande på hela vårt arbetsliv. Det är även att hoppas att den i många avseenden dyrköpta upprensningen av gammaldrags och ohanterliga förhållanden inom bygg-nadsindustrin, skall medföra en allmän lättnad på detta för hela näringslivet viktiga arbetsområde.

ENLIGT SIN NATUR är den nazistiska rörelsen en minnens rörelse, har riksmästare Göbbels förklarar vid en kongress inom det nazistiska kvinnoförbundet. Inom politiken måste mannen vara absolut och oinskränkt herre. Men nazismen vill i alla fall inte tränga ut kvinnan varken från det offentliga livet eller de olika yrkena, ej heller vill den degradera henne. Hon får vara mannens kamrat i arbetet liksom hittills, men hennes del i arbetet måste ändras samt efter arbetsmetoderna.

I familjen får kvinnan, förätkar riksmästaren, vara suverän drömmare. D. v. s. det blir väl då på de områden av familjelivet, som icke alls beröras av den av mannen oinskränkt behärskade politiken — och den i själva verket inte vara många.

Veckovisningen

Könslivets hälsörlara.

Medicinalstyrelsen har vaktat.

Varför är vi fångelser?

Två aktuella föredrag.

60-timmars arbetsveckva — ett efterlängat mål för svenska sjukvårdschefer.

Sven Stål skriver om tre teaterpremiärer: Kling-clang och Treklang.

Händer det ingenting i riksdagen i år?

Från riksdagsläktaren av Elsa Svartengren.

Elisabeth Janstein:

Paris i uppror.

Till klockan 7,30 hade Fosterrländska ungdomen fått befallning att samlas, klockan 7,45 Skattebetalarna och klockan 8 Frontkämparna och Eldkorset — en patriotisk sammanslutning av gamla soldater. Med elektriska spårvargen, som går klockan 7, borde man hinna dit, förutsatt naturligtvis att vagnen fortfarande gick. Den och andra...

Man vet ingenting. Rykten hetsa upp den redan sjudande stämningen. Truppsammansdragningar... Stridsträtt... Medskingevär... Tankar... Allt övergjutet av dementiernas ljumna sockervatten. Man vet ingenting.

Spårvargen går ännu. Visserligen försäkras konduktörerna, att han inte kan löva att den går ända fram till Place de la Concorde. Concorde ligger ju långt bort. Om demonstrationens överlevnads måste den befinna sig mitt i själva krigsområdet, så att säga.

Vi fara lugnt genom Avenue de Versailles, och följa Avenue de Tokio. Trocadero är upplöst. Är det inte dragning i nationalitetstörret i dag? En underlig förtolknings av detta slag. Vid Alma Marceau står vi stilla en lång stund. Eiffeltornets lysande visare pekar på 7,30. Bilars stoppa sig och försätter åter, trafikinstaplaras sig lugna på sina platser, fotgängarna gå lugna genom bilden. Långsamt, knaggligt, med grånadslas bromsar för spårvargen vidare. Kottörerna av Grand Palais avteckna sig tungt mot alfornhimlen. På trottoirerna och i allerna trängas grupper av fotgängare. Vid skenet av en gatlykta kan man urskilja en fasa, bankermössor — Frontkämparna.

Vid Alexanderbron står en kontrollör med visselpipa. Med överdrivna handrörelser betallar han vagnen att stanna. »Alla ska stiga ur.» Några svordomar, skrämt. En tjock hemblod dnn ger sig på kontrollören: »Vad i all världen är meningen med det här. Jag har betalat biljetten till Louvre. Då skall jag väl också få åka till Louvre...»

Kontrollören tar för ett ögonblick visselpipen ur munnen. Så säger han kort. »Ni får ta tenneshan. Hjälpplåtarna vid Concorde, Deputerade-kammaren och Stadshuset är avstängda.» Med lägre röst tillägger han: »Ni kan vara glad att vi stannar här.»

Frånför Grand Palais står Frontkämparna. Fanor i vadslödfodral sticka upp som tjocka lanar. Övetsamma vänstra demonstranterna omkring, stridda över den jättstora öppna platsen. Det är alldeles stilla. Man hör halvögt mummel, klapprande av käppar, här och där invalidernas släpande steg. Det gula, kalla ljuset från en gaslykta faller över invalidernas ansikten. Medaljerna klirra bakom varandra. »När skall Ni marschera?» — »Klockan 8.» — »Till Deputeradekammaren?» — »Naturligtvis.» — »Nå men kommer Ni fram ända till Kammar?» — »Ja, det skulle vi vilja se...»

Ett par hundra steg längre bort är lugnet bortom. Ofattligt många automobiler glida utefter Rondet, i riktning mot Avenue Matignon. En mängd vagnar åro parkerade utefter trottoaren. Knappast några poliser åro synliga, bara ett par civilklädda kommissarier, som uppmåna bilarna att fortsätta. Grupper

(Forts. å sid. 4.)

Till sysslöshetens lov.

Under denna rubrik (sja praxis- engelska pedagoger och skriftställaren Bertrand Russell skrivit en bok-talrätt artikel i tidskriften Harpers Magazine. Som mot-tes emot de talrika, av arbetslösheten framtvängda och ofta mer eller mindre skrämpaktiga försägen till arbetsinskränkning för olika grupper av människor — fröding, vilka även nationvis konipat fram vid egen riksdag — synes oss Russells uppläggning av problemet följande.

Vi komma att i detta och följande nr av Tidensarvet, i översättning och med en del avslutningar, återge hans artikel och hoppas att de synpunkter han framför, måtte verka stimulerande för arbetet på en lösning av den viktiga frågan om arbetslöshet eller fritid.

Liksom de flesta av min generation uppfostrades jag att tro på talekåtet: Fåring då lärer mycket ont. Som jag var ett snällt barn trodde jag allt vad jag blev lärd och försäffade mig ett samvete, som har hållit mig till hårt arbete ända till den dag som är. Men fastän mitt samvete har övervakat mina handlingar, har min övertygelse undergått en förändring. Jag tror det utförs mycket för mycket arbete i världen, att tron på arbetet som en dygd är till orhörd skada och att det som nu borde förkunnas i moderna industriella länder är någonting helt olika allt som hittills predikats. Alla känner till en historia om turisterna i Neapel, som såg tolv tiggare ligga i solen — det var före Mussolinis dagar — och erbjöd en lira åt den senaste av dem. Elva tiggare sprungit upp för att få slanten — då gav turisterna åt den tolfte. Han var på rätt spår. Men i sådana länder, som inte lugnas med

Medelhavets sol är sysslöshetens svårare och det kommer att behövas en stor allmän propaganda för att införa den. Jag hoppas härpå, sedan de tagit del av innehållet i de följande spalterna, komma att starta en kampanj för att förmå unga, bara människor för åro ingenting. I så fall skall jag icke ha levat förgäves. Helt allvarligt talat skulle jag vilja säga, att tron på arbetets dygd kommer mycken skada ästad i det moderna samhället och att vägen till lycka och välbästand ligger i en organiserad inskränkning av arbetet.

Ända från civilisationens början fram till den industriella revolutionen kunde mannen, trots hårt arbete, i regel icke uppbriaga mer än det absolut nödvändiga för sitt och familjens uppehälle, och det fastän hans hustru arbetade minst lika hårt, och barnen började arbeta så tidigt de någonsin kunde. Det illa överskottet till det absolut nödvändiga, fingo aldrig de, som arbetade för det, utan det tilldelades präster och krigare. Under tiden av hungersnöd fanns intet sådant överskott, varav blev följden, att många arbetare dog av hunger. Detta system levde kvar i Ryssland ända till 1917, och är

(Forts. å sid. 4.)

Kontrarevolution.

Heimwehrledaren Starckenberg.

Förbundskansler Dollfus.

(Teckn. av Gulbranson i Mot Dag.)

Under det att krigsmolnen drag sig mer och mer hotande tillsammans i Fjällran Östern och ett öppet krig mellan Japan och Sovjet tycks komma all närmare, har striden på den inre fronten slagit upp i full låga i Frankrike och Österrike.

I det nya Österrike, som är en förbundsstat, har det alltid rått en stark motsättning mellan den röda delstaten Wien, där socialdemokraternas haft oinskränkt majoritet — som genomfört bl. a. en enastående bostadsreform, med kommunalt bostadsbygge av väldiga småbarnshusetkomplex placerade som en girdel längs Wiens utkanter — och de kristligt-sociala, d. v. s. under starkt katolskt inflytande stående s. k. svarta landskändarna. Båda parterna ha haft sina väpnade organisationer, som då och då drabbat samman. I spetsen för de kristligt-sociala Heimwehr står vicekanslern furst Starckenberg. Fiende till båda dessa riktningar var nationalsocialismen, som livligt underbläfses från moderlandet Bayern. Alltsedan den kristligt-sociala förbundskansler Dollfus, stödd på en förligad nödpargaraf, bemäktigade sig hela regeringsmakten, har sålunda kämpat på tvorne fronten, dels mot nationalsocialismen, dels mot socialdemokraternas.

Hans kamp mot nationalsocialismen har hittills stått mest i förgrunden. Men trots stöd av Mussolini kunde han icke hindra att ständigt nya oroligheter utbröt, provocerade från nationalsocialistiskt tykt håll. Den österrikska regeringen bemyndigade nu nygiften Dollfus, att vid en tidpunkt, som han själv fann lämplig, vidjula till Nationernas förbunds råd om

konflikten med Tyskland.

Men nu har det kommit till öppen strid med socialdemokraternas. På Heimwehrs pressande öppnades upphävsde förläggningen måndagen den 12 februari. Den socialdemokratiska borgmästaren Seitz avsatte och häktades.

Denna Dollfus' handling är en motsvarighet till von Papens kupp'emet den socialdemokratiska preussiske ministerpresidenten Braun i juli 1932. Socialdemokraterna i Österrike hade från början förklarat att de med vapen tänkte försvara författningen och de grepo ögonblickligen till väpnat motstånd. Ohyttiga strider ha de sist dagarna rasat, framförallt i Wien, med hundratals döda och skräde. De ståtliga byggnadskomplexen, socialdemokraternas stolthet, hå tillnast som fästningar och beskjutits med kanoner och gasbomber, till sist sprängts sönder.

Den österrikska socialdemokratin har alltså skridit till väpnad kamp mot diktatorsträvandena. Ty trots Dollfus' intensiva strid mot nationalsocialismen är det en svart diktator med korporationsstat efter italienskt mönster han håller på att införa.

Den tyska socialdemokratin har fått uppbriaga många härsd ord för att den vapen strid för diktaturen. Österrikes socialdemokratin har sanneligen ej visat någon eftergivenhet, utan har med förvisat dödsfördrag med sina vilberedda väpnade organisationer försvarat demokratin. Men krigsberedskaps förläggning — förfärligast kanske i ett inbördeskrig — blottar sig för den som vill se. Ödet har fogat det så att icke endast i Wien, utan även på Paris gator rasa samtidigt barrikadstrider mellan förkämparna för diktatur och demokrati. Men saken ligger där anordnads till än i Wien. Den franska demokratis största fara är den politiska korruptionen, ånyo brutalt avstojad, genom Stavisky-skandalen. Förtrytelsen över de komprometterade kompromissmakarna i den folkvalda kammaren delades av yttersta högren och yttersta vänstern, som stormade fram emot Deputeradekammaren.

Men inför det blodiga motstånd som polisen med militärens hjälp satte upp, steg förbittringen och tvingade den nyanlända socialradikale statsministern Daladier att uppgge sitt regeringsförslag. Republikens president utdrog åt den gamle centrum-mannen Doumergue att få till stånd en borgerlig koalitionsregering för att lugna stormen. Socialdemokraterna ha protesterat genom att proklamera storstrejker. Men den tyska endast devis ha blivit ickeansatt.

Frågan gäller emellertid om det skall bli möjligt — Daladier gav ju genast upp försöklet — att riktigt rensa upp i den skandaliserade demokratin. För ögonblicket har man i Frankrike tagit ett steg åt höger, mot fascism eller monarki.

Kontrarevolutionen går fram över Europa.

Bostadskomplex uppförda under den socialdemokratiska regimerna i Wien.

TIDEVARVET

Radikal / politisk
veckotidning.

REDAKTOR:
Carin Hermelin.
ANSVARIG UTGIVARE:
Ada Nilsson.

Utkommer varje helgfri lördag.
Triewaladgränd 2, 3 tr., Stock-
holm. Tel. 20 48 42.

Ledamöter av Sveriges Advokatsamfund

Eva Andéns Advokatbyrå
Inneh. Eva Andén.
Norrländsgatan 18.
Tel. 75 75, 75 76
STOCKHOLM

Specialitet: Familje- och arvskav
Boutredningar och testamenter, för-
valtningsopdrag. Även skriftliga
föreläsningar.

Advokat Hugo Lindberg
KUNGSÖGATAN 6, STOCKHOLM
Tel. Visel: N 333 15.

Allm. Barnbördshusets poliklinik
Alla vardagar 11-12 för huvudstapel
och dess sjukdomar och 14-14.30 för
kvinnosjukdomar.
För medelösa kostnadsfritt, för andra
mot erläggande av 2 kronor.

Professor Johan Almkvist
Nybrogatan 7, Stockholm. Tel. 67 50 75
Måndag 9-10, tisdag 10-11, onsdag 10-11, torsdag 10-11, fredag 10-11, lördag 10-11.
Hud- och Könsjukdomar,
UPPLYSNING I KÄTTENSKA PÅGÅ
OCH SEXUELLA FRÅGOR.

Alma Axelssons FÖRLÖSSNINGSHEM
LINNEGATAN 19
Mottager inackord, även för längre tid.
Tryggt och egen, välsköt.
Tel. 778 24.

**Har Eder dam-
frisör Tidevarvet**

Centralbadets damfrisering
rekommenderas
Elegant. Tel. 23 33 35. Föreläsning.

**ELLEN JOHANSSON
DAMFRISERING**
SCHEELEGATAN 18
TELEFON 507413

Folkungagatan 84

IVAN NYVELIUS S. A. AHLIENIUS
LÖG. TANDL. TANDTÄNKNER
Tel. 41 08 04. Tel. 43 22 56.
Smärtefri plomb. Konstgjorda tänder
och tandfästning.
Billiga priser.

Gärdets Tandklinik
Vahallavägen 142, 4 tr., Stockholm.
Tel. 62 30 70.
Kostnadsfri rådgivning.
Röntgen.
Vard. 9-5, Tisd. -Torsd. även
6-8 e. m.
Söndag 10-1.
ENDAST LÖG. TANDLAKARE.

Dövas Vål's Syateljé
mottager beställningar av **alla slags** stannad.
Märkning och hälsön såväl hand som maskin.
Även lagningar. Östermalmsväg, 33 n. b. Tel.
116100. Öppet vardagar 9-5, lördagar 8-2.
GERARDETS ÅDVA KVINNOOR.
ÖMS. Inbudspriser. Välkänt arbete.

Arvid Holm
BEGRAVNINGSBYRÅ
Så Eriksgatan 86 • Stockholm.
Tel. 30 89 52. 31 88 40.
Efter order per tel. besök i hemmet.

Den 17 Febr. 1934.

Könslivets hälsolära.

Medicinalstyrelsen slog des här-
omdagen med hälsö. Den lämna-
de för det första in en utredning till
justitiedepartementet med begäran
om ändring i preventivlagen. Denna
fråga har vid upprepade tillfällen
motionerats framförts i riksdagen.
Och då har det alltid från auktoritativ
håll försäkrats, att vederhäftig
upplysning icke drabbas av lagen,
varför en ändring i denna är obehö-
vlig. Medicinalstyrelsen påpekar även
sin inlaga att endast ett relativt fåtal
överlärdare av preventivlagen har
påtållits inför domstol. Men den
konstaterar dock att upplysningen
framträtt om medel att förekomma
smittosamma könssjukdomar kom-
mit över i ovederhäftiga händer. En
synpunkt som vi i många år hävdat.

Medicinalstyrelsen har även läm-
nat in en skrivelse till ekklesiastik-
departementet — åtföljd av en pro-
memoria från Sköolverstyrelsen —
där Medicinalstyrelsen förordar att
ämnet könslivets hälsolära — sexu-
alhygien — här inbegripet köns-
sjukdomarna och deras bekämpan-
de, snarast må bli föremål för un-
dervisning i landets skolor i väsent-
ligt vidare omfattning än vad nu är
fallet.

Medicinalstyrelsen hämtar upp ur
departementets damliga gömror
sakkunnighetbetänkandet av 1921 an-
vändande åtgärder för spridande av
kunskap om könssjukdomarna natur
och smittofärlighet — vars om-
sättande i handling vi i denna tid-
ning icke upphört att efterlysa. En-
ligt den bifogade promemorian från
Sköolverstyrelsen utvisas att den i
betänkandet förordade upplysnings-
verksamheten endast i ganska ringa
grad blivit genomförd. Det torde
dock vara osäkert om alla de ansat-
ter som här och där gjorts verkligen
kommit till sköolverstyrelsens känned-
om.

Medicinalstyrelsen går nu så långt
att den — dock med reservation av
en röst, medicinalrådet Herrlin —
vilj försättningskolorerna ta upp
undervisningen om sjukdoms-före-
byggande åtgärder, den s. k. perso-
nliga profylaxen. Här synes oss
dock att något som tillhör upplys-
ningsverksamheten bland vuxna
skulle på ett olyckligt sätt föryrkas

Eldbegängelsen
är den bästa formen för förändlingen
av de avlidnas stoft. Upplysningar om
eldbegängelsen lämnas å
Svenska Eldbegängelse-Föreningen
(S. E. F.) Stockholmsavdelningens byrå,
Sveavägen 25, 2 tr. (hög.). Tel. N. 22 80.
Vardagar kl. 10-4, lördagar 10-2.
Medlemsavgiften i föreningen är en gång
för alla: för medlemmar i Svenska Eld-
begängelseföreningens kassa Kr. 3,-, för
för i annan begravningskassa inskrivna
Kr. 5,- samt för andra Kr. 10,-.
Föreningens tidskrift "Sjögens Kr." 275 pr år
(10 nr.) fr. 6 n. 1934.
Medlemskap i Sv. Eldbegängelseförening-
skassan beträffar de efterlevande från
kostnader och beströ med det dödes
begravnin. Läva premis.

Kungl. Hovbomsthandel
H. FLATOW
Telegr. adrs: Flatow. Telefoner: 11 0506, 20 2117. Postgiktor 549

60 timmars arbetsvecka — för sjuksköterskor.

Förbättringar av förhållandena inom
sjuksköterskeryrket stå på väsentlig
undan för uttalande — det har framgått så-
väl av de uttalanden i frågan från sjuk-
sköterskorna själva, som Tidevarvet varit
i tillfälle att återge, som av de medde-
landen från Norsk Sykepleieskerforbund,
vilka vi berörde i förra veckans nr. Men
en blick på siffrorna, när det gäller ar-
betstimmor pr vecka etc. visa att det ännu
återstår en del att göra.
Av en utredning företagen i Sverige
år 1930, omfattande nära 500 sjukvårds-
anstalter och 9 000 personer framgick, att
arbetstiden för olika grupper sjukvårds-
personal uppgick till i medeltal 60, 65,
j. a. t. 6. m. nära 70 timmar per vecka.
Svårast vorde förhållandena av naturliga
skäl vid sjukstugor och mindre sjukvårds-
anstalter, på grund av otillräckligt
kvalificerad personal. Och särskilt betän-
dande vorde eleverna, vilkas medeltalstid
uppgick till 69,8 timmar i veckan. De
framgick även av denna utredning, att en
sådan omläggning av arbetet vid sjukhus,
först av landsting m. fl. huvudmän, att
den frösta arbetsvecka på 56 timmar
skulle kunna genomföras — d. v. s. 9,3
timmar pr dag med en hellegd dag i veckan
— skulle innebära att sjukvårdsper-
sonalen vid dessa anstalter måste utökas
med icke mindre än 1 700 personer. En
siltra som ja ger ett begrepp om den ar-
betsprestation, som redas utföres.
Vid ett samtal, som Tidevarvet haft

undersövningen för barnen. Denna
måste avse att genom enkelt och
klart besked borttaga nyfikenheten,
ängesten och hemlighetsmakeriet
kring det livets område, som utgöres
av könslivets funktioner, och därmed
tankarna och handlingarna bän-
dande därvid. Den bör vidare ge
barnen en syn, som senare använder
ifrån lösa och tillfälliga förbindelser
och i stället inriktat mot monogama
förbindelser, byggda på ömsidig
börjelse och förpliktande till trohet.
Men att i samma andetag, som den-
na kroppsliga och själsliga hälsolära
meddelas, komma med olika slag av
sjukdoms-skräckbilder, så att kån-
ske bilden av dessa bli det förhär-
skande intrycket — liksom lättöckta
medel för deras »bäckpand» —
torde vara vanskligt och ödesdigert.
Lät oss icke glömma att varje ål-
dersperiod har sina problem.

**Kom ihåg
prenumerationen
för 1934**
Prenumerera på posten — eller
direkt genom Tidevarvet's exp-
ditionsvärdgränd 2, Stockholm,
Postgiron. 1544 — eller ring
tel. 20 48 42, så hämta vi av-
giften.

All litteratur
I förläggare: TIDNINGSFÖRENINGEN (Sve-
niska största förläggning), PÅL-ÅKERLIDEN, SVE-
NISK-ÅKERLIDEN, SVE-ÅKERLIDEN, SVE-ÅKERLIDEN,
Oberg, Sjöström, C. J. Sjöström, E. Bergström,
Carl Löfdag, Sjöström, Sjöström, Sjöström och
redaktör J. L. Sjöström. På beställning av skivor
med musik och text. Västmanlands tryck-
verksamhet m. m. Boktryckeriet etc.

FREDSBYRÅ
Hälsöförmedling, S. H. S. STOCKHOLM
10-12 och 1-4. Moderata arvoden
även för
mindre
bemed.
Bouppskette, fr. 12 kr. Lössrekoopkontrakt
6 kr. Testamenter 7 kr. samt därmed jämför-
ligt. Årenden till samma låga pris. E. O.
Hovm. n. l. TORNA, Stureplan 13, IV.
Tel. 10 33 56. Mott-tid 2-3, 6-7.

Rättshjälp
Bouppskette, fr. 12 kr. Lössrekoopkontrakt
6 kr. Testamenter 7 kr. samt därmed jämför-
ligt. Årenden till samma låga pris. E. O.
Hovm. n. l. TORNA, Stureplan 13, IV.
Tel. 10 33 56. Mott-tid 2-3, 6-7.

Bagarstugan
HORNSGATAN 37 • Tel. Söd. 70 00
FOLKUNGAGATAN 65 • • • 73 37
GÖTGATAN 52 • • • 33 90

Säg det med blommor!
Västlängsgatan 14, STOCKHOLM
— Blomsterföreläggning till och utlandet —
10506, 20 2117. Postgiktor 549

Från riksdagsläktaren.

Härin det ingenting i riksdagen nu
för tiden, är en fråga som en
riksdagstribunal ofta fått göra de sist-
sesterna. »Har de inte börjat än?»
Nej, det har de inte, åtminstone har de
inte hänt något vidare där man kan följa
med från riksdagsläktaren. Naturligtvis
har det jobbat skarpt med utskottsbe-
rättningar och övriga rollinnehav innan spe-
let på allvar skall börja, men sådant hän-
der ju så att säga bakom kulisserna. — Herr
Lindman har fått sin interpretation om
vad statsminister tänker om spölyfve-
rens besvär — där hade kanske kunnat
hända något om inte den där tanklänkaren
från Leksand kommit emellan. Där kom
den gamla sommaren åter i dagen, så att
man riktigt förglöms i bra sak, så skall
man förlöjliga den, och spölyfverens kån-
de ha blivit sen bra saker för alla dem som
tröjda sig åt tanken att Svenska staten
skall öka sina inventarier med några
extra fins- och dyrbara barnämnen. Men
det språk som sagt på den glada stån-
darens mellankomst. Därmed är icke
sagt att icke blomplantan återkommer.
Historieböckerna i våra riksdags-
mångs baradom görja missans icke an-
tallrika värde vare sig dumma eller löjlga.
Bara storsvenska. Och övermåttan för-
tullade.

Men så i lördags var det äfntigen utlyst
ett arbetsplan i vanlig tid, och när
man stittade på föredragningslistan kom
man att tänka på den store reformatorn
Carl Lindhagens många gånger upprepa-
de ord: Vi skola börja med oss själva. Där
fanns nämligen ett ärende som het-
te:

med inspektionen fröken Kerstin Norden-
dahl meddelades att förhållandena ifråga
om elevernas arbetstid varit föremål för
Medicinalstyrelsens särskilda uppmär-
ksamhet och att Styrelsen föra året utar-
betat direktiv, där det stadgas att arbet-
tiden för eleverna icke må överstiga 240
timmar under en tidsförlöj av fyra veckor.
Tjingsöringen bör lämpligen ordnas så
att den dagliga arbetstiden icke går över
10 timmar och med 60 timmars arbets-
vecka. Dessa bestämmelser åro redan
genomförda vid flertalet sjuksköterske-
skolor och avsedda att tillämpas rörande
samtliga elever.

För sjuksköterskornas vidkommande
har ett särskilt ordens arbetsförhållanden
dels genom antilländande av skoleldad
nattsköterskor i tillräckligt antal, dels
att införa s. k. hellegda (resp. halvlegda)
dagar, då avdelningssköterskorna
vanligen en gång per vecka avlöses av
särskilt anställdt ambulander sjukskö-
terska.

En sak som f. n. är ganska aktuell
är antilländande av två sjuksköterskor på
varje avdelning. Den ena kallas då för
assistentsköterska. En sådan anordning
kommer att underlätta arbetet mycket för
den ansvariga avdelningssköterskan.

**Fötter, ben
och skor.**

Damer, som ha det besvärligt med sina
värkande fötter och ben samt ha svårt
att få passande skor, tag närmare reda
på vad det lätta Friska-Wizard löstisdet
är läder förtur utträta och liksom har
det gummiför tillit, och stoppbarna
läderbräckstrumpan med samma namn
verka. — Se och prova också våra be-
kväma och på samma gång eleganta,
ortopediska skor med extra läderpåknig-
ar i hållöten och förläng bakpassa.

Lagertena
Kungsgatan 4, andra huset fr. Sturep.
Hôtel Plaza
STUREPLAN
rekommenderar sin vackra in-
tima restaurang.
Lunch fr. Kr. 1.25
Middag „ „ 1.75

Statsutskottets uttalande i anledning av
rätt motion om sänkning av regeringens
medlemmarnas löner. Där kunde alltså
regeringen få ett tillfälle att svara sig
säg själva. Men när man tog närmare
reda på saken och kom underfund med
att det var Karl Kilbom som motionerat om
40 % sänkning, så förordet man ju varjt
skulle bära hän. Statsutskottet ville inte
bifalla och riksdagen var också motsträ-
vig. Ja, den var i själva verket så mot-
strävig att när hr Kilbom — som hade
fått en vink om att om han pratade med
sin frödan, så skulle det gå — föreslog
luttiga 10 % nedskärning, så var det inte
mer än sänkning 25 av sänknarens 230
ledamöter som voterade för sänkning.
Nåja, det är väl inte så gott när flera av
regeringsledamöterna sitter inne i kam-
naren, även om hr Kilbom framhållit att
sänkning inte gällde för bara den här
regeringen utan för vilken regeringsfråg
som helst.

Kamret var bestämt lite pinsamt, för
voteringen gick så fört att man icke riktigt
hann lägga märke till vilka som reste sig.
Min vana trogen inställde jag mig på att
läsa blicken svept runt till de olika da-
mernas platser för att se hur de skulle
rösta och då hände det verkligen något.
Kamret som restes sig — fördes — för-
tror att det var en socialdemokratisk
bedrar hon sig. Det var de frinsnades
kvinliga representant i Andra Kam-
mar — ny för året — fru Vira Eklund.
»Jag måste verkligen, med hänsyn-
tagen värde, kila ner och fråga henne
hur det ordas — restes själv.

— Ja, men det skall jag väl inte be-
höva fråga mitt parti om, såde hon
ett klokt teende. Vad skulle jag annars
här att göra. Då skulle det ju gå lika
bra med någon slags mekanisk röstings-
maskin.

Har vil fr Eklund motivera sitt
ståndpunktstagande?
— Jag vill inte påstå att statsrådet inte
kan behöva sina löner, de är nog inte
för stora — men de kunna reda sig på
minnet. Och just i dessa dagar då byggnads-
konflikterna skall lösas — och den kan
nog inte lösas om inte arbetarna gå med
på en sänkning av sina löner — måste jag
ju vara konsekvent. I dessa tider få de
flesta människor försöka reda sig på
mindre än de själva anse sig behöva. I
dag var det statsrådet det gällde, men
annars finns det åttaliga högste
statsråden, generaldirektörer och andra,
som sitter med ännu högre löner ha stats-
råden och som knappast ha så vittiga
och krävande befattningsområden de. Även
på dessa poster skulle man kunna tänka sej
en lönereducering — till gagna för ett
mera allmant samförstånd när det gäller
landets ekonomi. Mer ansvarstillsägga
måste naturligtvis avlösas väl, men
proportionerna kunde avrigas lite nog-
grannare. Hr Kilboms 40 % hade jag
naturligtvis inte röstat för, men 10 %
kunde ha varit ett gott föredöme i dessa
öberhöta kritiska dagar då byggnads-
konflikterna måste lösas.

Ja, så tillade den nya kvinnan i riks-
dagen.
Det finns naturligtvis en hel del nya
män också, som vi hoppas få tillfälle
presterar längre fram — förutom gamla
män i nya partibeklädnad. Hr Bengt-
son i Kullen är visst inte så gammal
vad åldern beträffar men han är gammal
som bögernan i riksdagen. I de ytersta
av dessa dagar har han plötsligt blivit
mycket energisk, dels har han gift sig
sedan sist, dels har han bytt parti och blivit
bondeförbundare och dels har han inter-
pellat socialdemistern om regeringens
planer beträffande revideringen av spe-
kulationsavgiften, där han tycker riksdagen
bör få ha ett ord med i laget.

När socialministern får tid att besvara
interpellationen kanske vi återkommer.
Elsa Svartengren.

Sörmans
SÖRMANS
REGERINGSGATAN 4
OCH HANNGATAN 8
STOCKHOLM

Sven Stål:

Kling-klang och Treklang.

Dramatens repertoar har uppvisat ett sällsynt misslyckande med importerade pjäser — och eftersom Wettergren sitter kvar vid sin skenopiet, medan Molander snart rent åt sig och lägger planer för kommande tider, blir det väl han som får skulden för allt som inte lyckas. Inköpet av till ex. »Amfityron 38» kan både klandras och berömas — stycket är förljuvande i ordets finaste betäckelse, det passar bra in på Dramatens stora scen och det tillhör Panoptikonerna och kan inte försväras ens som en diplomatisk arfvet. Mussolini är en stor personlighet för att behöva bli påminnt om sin öddigheit gett att se sitt namn sammankopplat med signor Forzand för några år framåt i tiden — och Napoleon har själv utvalt sin plats i historien — Inlet utom hans egna handlingar kan förklara honom eller göra honom rättvis. Däremot har man absolut intet att invända mot Giraudouss »Amfityron» som en intim, subtil satirisk och en aning frivol pjäs. Det är en kammar-komedi och borde publiken ställa sig mitt ibland de åroras, det är inte en nyans behövs förstås eller förtydning genom skådespeleri och chok. »Amfityron» är en pjäs för de s. k. fåtålet av våra litteraturkritiker och kännare, personer som gärna prutade av på dekorer och annan fåtållighet, bara ordet, valörerna finns där.

Dramatens föreställning ställde oss inte i raden av kulturfrågor. Av författarens text serverades en förstoring som bitvis blev vulgär och i en rullförledning som ännu mera sänkte nivån. Herrarna vore dictionell och andligt försträcker i de yttersta skärn, Lars Hansons Amfityron kunde inte förklaras, den verkade enbart bondförl. Det sensuellt maskulina hos denne krigsgerenal händes inte — han verkade tråkigt och av en sådan lär man inte kunna förära mer än tre marker tack, säger ordspråket. Barcklinds Jupiter var ett förfeligt, mullrande hos till manolik, vars kärleksträdand av Altemene fick ett stänk av barnförbudt över sig. Den fjärrlåtts satiren dunstade bort och lämnade våra tunga kroppar som talade — inte esprittadade klassiska herrar med sinne för konversation. Fru Molanders Altemene blev en övervakning för mig — inte att hon strålade av skönhet — men skådespelerkans ypperliga, om Hilda Borgström starkt påminnande diktion, Klar, ren och lätt. En njuvning för örat och en välgöring för texten. Vår stora skådespelerska Hilda Borgström medverkade i en liten roll, teatern tyckes inte vilja första vilken konstnärlig tillgång hon är för en Nationalens. Översättningen var gracios och kvick så långt man kunde följa fru Elsa Thulin språk, men diverse påmätade klyschor i gymnasistisk-gaskhumör vittnade om var medarbetarskapet med Hjalmar Gullberg tog vid. Dekoren var följningsamerikansk i La Ziegfelds förtjus, smaklös och ändamållös.

Dräkterna vaga i färgen och schackigt buidomässiga — regisörrens satiriska lynne sträckte sig enbart till att strö karnevallskonfetti i Jupiters och Amfityrons hjälmlureuser. Det blev dåvet och unket.

Blanchetatern har givit Helge Krogs »Treklang», en erotisk komedi i tre sakter. Stycket är medvetet konstruerat och sluter sig tätt efter ryska förebilder — första akten har en tjejkosvaf och andra aktens långa scen mellan hustrun och älskaren är fullt ut jämbördigt med det bästa ryska komedidrama. I denna akt excellerade teaterns alla krafter, regisören, Per Lindberg, dekoratören och skådespelarna i att skapa något verkligt betydande. Samspelt mellan fru Esther Rocco-Hansen och Håkan Westergren nådde momentvis mycket högt och hade den manliga parten visat sig vara lika hemma i svenska språket uttal, som han var hemma i spelets situationer, då hade denna akt otvivelaktigt kunnat påräkna att bli betraktad som en årets sensation.

Esther Rocco-Hansen var frigjort, kvinnligt ren och ädel och spelade med härliga nyanser och betoningar som gjorde treläng fullnogg och rik. En alldeles sårlig prästation. Sista aktens tragikomik förlorade sin verkan på mig — den kunde skåligt varit borta.

Dramaten har som sagt haft föreläsningarna för de Wahl med utdelningar i napoleonsk stil och med beslagande text av — som det påstås — Mussolini och en till. Man skall nog inte tro allt man hör och inte döma Esau för vad Jakob gör. De Wald fick vara tragisk, med pannugg, i kejsarskrud och strålkastarsken och för dem som sötta kvar till sista akten, antar jag att föreställningen började förstås då. O, dessa vridiga födeläggshyllingar som trots fanfarer och hurrap på olika verk begravning! Jag hårdade ut i två akter, och då de förskräkta mig genom att lysna till Käges Fouché, det enda som hade med skådespelerkonst att göra i denna fruktansvärda byllingsoppa.

Kvinnorna inför världskrisen.

Till raden av möten, som under oavslutande rubrik anordnats på olika platser i landet, kan nu fogas tre dylika, hållna i Östergötland.

På initiativ av resp. lokalrektor av Svenska Kvinnors Västerförbund har kvinnoförnär i Linköping, Motala och Norrköping anordnat möten, vid vilka doktorn Lydia Wahlström och fru Signe Vestman varit föredragshållare.

Söndagen den 4 febr. hölls möte på middagen i Linköping och på kvällen i Motala. Som inbjudare stodo i båda städerna, utom Svenska Kvinnors Västerförbund, Socialdemokratiska Kvinnoklubben, Vita Bändet och Småskollärarinneförbundet.

Unga Röster.

Vil trugar inte på publiken någonting, vi serverar bara vad den sjätt vil ha — unglär så resonerar väl den kulörta verkpressen, och av dess villiga pondusitet och spridning att döma, skulle man nästan kunna tro, att den hade rätt. Men har den verkligen det? Är den stora, anonyma publiken verkligen så tankelöst och inskränkt, att den blott kan intressera sig för amerikansk färgade happy-end-stories och de metoder, enligt vilka diverse primärer bakar lätor? Skulle den inte — låt oss försiktigvis säga: lika gärna — ta del av publikationer, som i lättillgänglig form erbjuder orientering i dagens allvariga frågor samt verkligt god underhållningslösning? Det är nog åtskilliga, som hoppats på upplysning av sådana tidsskrift — tillgivet avskiltigt icke-exklusiv och tillskuren för en bred publik.

En studiecirkel i Sundsvall, redaktör: Sivert Stålbarg, har vägat sig på experimentet. Publikationen, »Unga Rösters» kallad, har hittills visat endast otomligt intresse. Försettheten är i betyda del, att det snart blir flera, ty den flyter på ett förtärligt sätt den ställda uppgiften.

Man skulle ju kunna tänka sig en sådan tidsskrift helt opolitisk, som organ endast för samtidsröster från de goda smakfulla och skäliga åsikterna i betyda del. »Unga rösters» går in för en socialistisk samhällsordning och kämpar bl. a. för helykterhet. Men intet om det, så länge den politiska diskussionen sker i en sådant och även mot andra riktningar tolerant ton, som här är fallet.

I förtärligt hälsöfullt sin framtid och förnämligast uppgitt ser *Unga Röster* att vara en tok för det unga i tiden, alltså inte för de unga. Vi vill då ett slag för de idéer, som till sin natur är unga, sanna och nyskapande, och inte för en viss generation. Det är en god och rik princip. Försettningen om den unga generationen som en annan enhet har för den, som med öppna ögon betraktar världen, för länge sedan visat sig vara enbart en konstruktion. I enlighet med denna princip återlämnas också bland medarbetarna brevvid Martinson, Erik Blomberg, Hammenhög och Löf-Johansson också Selma Lagerlöf, Maria Stierstedt och Hase Z.

I sin serie »Stora berättare» presenteras diktare av internationell betydelse, Vera Inger och den utmärkte tjeckiske författaren Karel Capek. Därjämte svenska noveller, av vilka de Hesta svans passa väl in i rannen vid v. a. både riddiga och bra. (Endast berättelsen »Jenny förefaller att ha lämpat sig bättre för någon av de kulörta.)

En diskussion om den så nödvändiga uttryckningen av svensk film, kortfattade och vederhäftiga bokomläggningar, en fin lista uppställs om »Psykologi» Hans Bovid, en alldeles utomordentlig Tjejkostudie av Erik Blomberg, en presentation av den store, tyske tecknaren Heinrich Zille — alltså samns skrivet i en form, som gör det tillgängligt också för en publik, som hittills knappast haft sitt intresse riktat åt det hållet.

Man får hoppas, att »Unga Rösters»

I Linköping, där en fulltalig publik samlats å K. F. U. Max lokal, öppnades och avslutades mötet av fru Märta Nilsson. Mötet i Motala, i godföreläsning, som var fullsatt av åhörare, inleddes av fröken Elsa Häcker. På båda platserna antogs enhälligt Konserthusetresolution.

Till Norrköpingmötet den 3 febr. hade inbjudan utfärdats av nio kvinnoorganisationer, nämligen Svenska Kvinnors Västerförbund, Socialdemokratiska Kvinnoklubben, Fredrika Bremerförbundet, Husmoderföreningen, Follskollärarinneförbundet, Småskollärarinneföreningen, Björkaföreningen, Vita Bändet och Internationella Kvinnoförbundet för fred och frihet.

Mötet öppnades av fröken Betty Olsson och talarna avtäckades av fröken Ebba Svensson. Föredragen åhördes av nära 500 personer, som tydde klokt. Stadshuset stora festsal, med utnyttjande av utrymets yttersta möjligheter.

Den imponerande anslutningen till dessa möten, där det värdas till kvinnorna att slå vakt om sitt fulla medborgarskap, visar att man ej är blind för den nuvarande situationens allvar.

Senaste nytt!

Handmålad lampskärm på stråkt preparerad oljeakt uttryck på beställning i alla storlekar och modeller (valfria motiv) exempelvis egen utvalda plattor o. s. v. Rullgardiner målas. Amatörfotograför.

K. W. Lindbergs Konstateljé

Regeringsgatan 50, 1 tr. g. n. b. Tel. 20 82 28.

STOCKHOLM.

Förfrågningar från landsorten besvaras omg. Ombud antagas å platser, där vi ej äro representerade.

Den som är utan skuld kaste första stenen.

Den aktuella frågan om våra fängelser har under de senaste veckorna dryftats på ett par olika platser, dels i Stockholms på ett av Fredrika Bremerförbundets Stockholskommittés anordnat möte, varvid assistenten vid kvinnoängeln i Växjö, fru Elsa Richter framlade sina synpunkter på fängelsvårdens bildning, bland vilka, i Göteborg, där advokat Hugo Lindberg talat över ämnet *Varför ha vi fängelser?*

Fru Richter framhöll bl. a. nödvändigheten av hjälp för frivrigna fångar att åter inpassas i samhället, då »ingen människa har tunnare hud än en frivrig fångare — förakt eller misstro framkalla till desperation och då är vägen tillbaka till fängelset ofta icke lång. I den diskussion som följde på föredraget framkommo åtskilliga önskemål om olika slag av förbättringar för såväl fångarna själva — så att de må undgå isoleringen och särställningens största faror — som för fängelsepersonalen — det senare framförallt i syfte att erhålla i öfriga avseenden högt kvalificerade människor till dessa betydelsefulla befattningar.

Ännu mera radikal i sina krav var advokat Hugo Lindberg, vars synpunkter härigenom återges i ett referat från Göteborgsmötet av Ebba Hugosson.

»Varför ha vi fängelser? Om brott, straff och fängelsvård» var ämnet för advokat Hugo Lindbergs föredrag den 5 febr. anordnat av Göteborgsavdelningen av S. K. V.

Advokat Lindbergs anförande tog form av en fängelseprotest mot det rådande straff- och fängelseväsendet.

Huvudparten av fängelsets klientel, betonade talaren, är svåra människor, som råkat ut för nöra förhållanden. Tag del av rannskningsprotokollen med allt vad de uppbera av förmildrande omständigheter vid brottsens begående, såsom arvsamalg, mjölp, uppfostran och tillfälliga omständigheter och besvara sedan samvettsfråga: skulle jag ha handlat på annat sätt. Det är i o. tillfälligheter som placern den ena i toppen och den andra i botten, ty det är ofta ett den brottliga handlingen som sådan utan domen och sonandet, som deklarerar en människa. Vi låta kanske gärna middag med den framgångsrike skojaren, men den dömda — sky vi. Om alla bort upptäcktes, hur många av oss, utbrast talaren, skulle då undgå Lingholmen och Hårländat? 90 % av beörlingarna utgöres av potentiella brottstager. Och endast 10 % upptäckas och dömas.

I Sverige avtjänas omkring 16 000 personer årligen livliga eller kortare fängelsstraff.

kommer att spridas vida utöver den krets, varur den framgätt. Naturligtvis vore det alltför optimistiskt att tro, att en sådan tidsskrift å så länge skulle kunna framgångsrikt konkurrera med sina samsam, men starkare rivaler — men ett initiativ, som många väntat på, är taget, och en god början gjord.

Utstyrelsen är tillfredsställd och inbjuder till läsning. Pris: 25 öre.

J. E. H.

Kvinnliga Medborgarskolan vid Fogelstad

Kurser i medborgarskapskunskap under 1934.

Historia med statskunskap, psykologi, kommunalkunskap, mötesteknik, diskussioner över aktuella politiska och sociala frågor. Gymnastik och sång.

Stipendier kunna sökas.

Begär prospekt hos

Rektor Honorine Hermelin FOGELSTAD — JULIITA

EN VARKURS på 7 veckor 9 maj—20 juni.

EN SOMMARKURS på 3 veckor 9—31 juli.

EN HÖSTKURS på 3 veckor 4—26 oktober.

Paris i uppror.

(Forts. fr. sid. 1.)

av unga pojkar. Ett par damer i afton-... Vid Teater Marigny stå några dusin...

Över Place de la Concorde väver sig den rödaktiga alfornbinnen genom...

Himlen ljussår, blir rödare. Lärmet tilltar. Midsomst tränger man sig fram...

Rue Royale är svart, en enda kompakt massa, som skäller sig från husanderna...

I riken och kvämet är det oömligt att urskilva vad som egentligen föregår på...

bron. Man ser demonstranter springa fram och åter. Plössligt stiger det upp...

Hur många tusen kan det vara, som få sig denna tavlå inpräglad, av rök och...

Ännu ett par andetag i stället. Med en gång kommer från andra sidan brönet...

Plössligt hör man det klara, smattande ljudet av skott. Först bara två eller tre...

Vad ska, ännu ett halvt dusin människor, på stenbalustraden. Denna punkt förefaller...

Ur skymningen hör man ett så stort svagslag. Hissardet. Man hör bostagets, sadlarnas kvarrande, klirrande...

Ännu ett par sekunder och balustraden måste rannas. Ingen av oss har lust att invänta detta ögonblick.

Där får man ett par minuters andrum. Med lutande hjärta och flämtande tungor lutar man sig mot ett träd och ser sig tillbaka...

Sysslöslöshetens lov.

(Forts. fr. sid. 1.)

Ännu rådanke i Östern. Trots den industriella revolutionen i England fanns det...

Med den moderna tekniken borde arbetsläveriet kunna avskaffas.

Ett system, som varit rådanke så länge och så nyligen upphört att vara till, har...

Redig tid är ett ofrånkomligt villkor för civilisationen, och i forna tider kunde denna...

Om ni inte går, går vi själva, vi kvinnor, i första ledet...

Demonstraterna ha trängts tillbaka in i vägarorna. Det är bara ensaka grupper...

Från Rue Boissy d'Anglas kommer en polisbil, och vill följa efter den grå bilen.

När klockan är framåt elva försöker jag ta mig fram till underjorden i järnvägen.

skulle det bli möjligt att fördela den lediga tiden rättvist utan att skada civilisationen.

Lönen utgår för arbetslösheten - inte för arbetsresultatet. Varför? Emedan arbete är en plikt...

Blotta tanken på att de fattiga skulle ha ledig tid har alltid varit chockerande för de rika.

Är arbete ett botemedel mot odygd? Blotta tanken på att de fattiga skulle ha ledig tid har alltid varit chockerande...

Blotta tanken på att de fattiga skulle ha ledig tid har alltid varit chockerande för de rika.

Blotta tanken på att de fattiga skulle ha ledig tid har alltid varit chockerande för de rika.

Blotta tanken på att de fattiga skulle ha ledig tid har alltid varit chockerande för de rika.

Vill Ni arbeta för en upplyst och ansvarskännande demokrati?

Tidevarvet

Oberoende. Oförskräckt. Utkommer med 47 nummer om året. Pris för helår kr. 6.- Postgiro 1544.

TIDEVARVETS EXP. Triewaldsgränd 2, 3 tr., Stockholm.

TIDEVARVETS REKLAMKASSA

postgironummer 55160.

Sedan vår senaste redovisning, i nr 5 av Tidevarvet, för gävor som inkommit till reklamkassan, har Tidevarvet...

Utan att berätta om alla de gävor som inkommit till reklamkassan, har Tidevarvet...

(Forts. i nästa nr.)

dozan

blodbildande, optimgivande järn-medicin. TRIEWALDSGRÄND 2, 3 TR., STOCKHOLM. REDAKTION: Telefon 20 48 42. Mottagningstid 10-12.

Aboner på Norges Kvinde. Norges eneste aktuelle kvinneavis. Utkommer i g. ukentlig kr. 3,00 pr 1/2 år. Ekspedisjon Plestr. 1, Oslo.